A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1276 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2019. július 29.)

Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről szóló 2012/627/EU bizottsági végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot, hogy egyenértékűségi határozatot fogadjon el, amelyben megállapítja, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek. Ahhoz, hogy egy adott jogi és felügyeleti keretrendszert egyenértékűnek lehessen tekinteni, legalább az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget kell tenni.

(2) A Bizottság 2012. október 5-én elfogadta a 2012/627/EU végrehajtási határozatot ([2]), amelyben megállapította, hogy az említett három feltételnek eleget tettek, és amelyben úgy ítélte meg, hogy Ausztrália hitelminősítőkre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű az 1060/2009/EK rendelet akkor hatályos követelményeivel.

(3) Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere továbbra is megfelel az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében eredetileg megállapított három feltételnek. A 462/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) további követelményeket vezetett be az Unióban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek tekintetében, aminek eredményeként az érintett hitelminősítő intézetekre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszer szigorúbbá vált. Ezek a további követelmények hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályokat tartalmaznak a minősítési kilátások, az összeférhetetlenségek kezelése, a titoktartási követelmények, a minősítési módszerek minősége, valamint a hitelminősítések bemutatása és közzététele tekintetében.

(4) A 462/2013/EU rendelet 2. cikke második bekezdése 1. pontjának b) alpontja értelmében a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékűségének értékelése céljából a további követelmények 2018. június 1-jétől alkalmazandók.

(5) Minderre tekintettel a Bizottság 2017. július 13-án szakvéleményt kért az Európai Értékpapírpiaci Hatóságtól (a továbbiakban: ESMA) többek között Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszerének a 462/2013/EU rendelet által bevezetett ezen további követelményekkel való egyenértékűségéről és az esetleges eltérések lényegi jelentőségének megítéléséről.

(6) 2017. november 17-én közzétett szakvéleményében az ESMA arra a következtetésre jutott, hogy Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere nem tartalmaz elegendő rendelkezést a 462/2013/EU rendelet által bevezetett további követelmények célkitűzéseinek való megfeleléshez.

(7) A 3. cikk (1) bekezdésének w) pontja bevezeti a minősítési kilátás fogalmát, és az 1060/2009/EK rendelet a hitelminősítésekre alkalmazandó egyes követelményeket kiterjeszt a minősítési kilátásokra. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere nem ismeri el explicit módon a minősítési kilátásokat, az Ausztrál Értékpapírpiaci és Beruházási Bizottság azonban úgy véli, hogy a minősítési kilátások a „pénzügyi termékekre vonatkozó tanácsadás” fogalommeghatározása alá tartoznak, és ezért a hitelminősítésekkel megegyező követelmények vonatkoznak rájuk.

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

([2]) A Bizottság 2012/627/EU végrehajtási határozata (2012. október 5.) Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről (HL L 274., 2012.10.9., 30. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 462/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 146., 2013.5.31., 1. o.).

(8) Annak érdekében, hogy javuljon a hitelminősítő intézeteknek a minősített szervezetekkel szembeni függetlensége, a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében, 6a. és 6b. cikkében kiterjeszti az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat a hitelminősítő intézeten belül jelentős pozíciót betöltő részvényesek vagy tagok által okozott összeférhetetlenségekre. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy megfelelő intézkedésekkel rendelkezzenek az üzleti tevékenységük során felmerülő összeférhetetlenségek kezelésére. A keretrendszer ugyanakkor nem foglalkozik explicit módon a részvényesekkel kapcsolatos összeférhetetlenségekkel. Következésképpen nincsenek hasonló, tiltó követelmények arra vonatkozóan, hogy a hitelminősítő intézetek hitelminősítést bocsássanak ki olyan jogalanynak, amely a hitelminősítő intézetben több mint 10 %-os részesedéssel rendelkezik, vagy konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatást nyújtsanak olyan jogalanynak, amely a hitelminősítő intézetben több mint 5 %-os részesedéssel rendelkezik.

(9) A 462/2013/EU rendelet új rendelkezéseket vezet be annak biztosítása érdekében, hogy a bizalmas információkat csak a hitelminősítési tevékenységekkel kapcsolatos célokra használják, és hogy biztosítsák a bizalmas információk védelmét a csalással, lopással vagy visszaélésekkel szemben. E célból az 1060/2009/EK rendelet 10. cikkének (2a) bekezdése előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy a közzététel időpontjáig bennfentes információként kezeljék az összes hitelminősítést, minősítési kilátást és az azokkal kapcsolatos információkat. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere részletes követelményeket határoz meg azon intézkedésekről, amelyeket a hitelminősítő intézeteknek kell meghozniuk a birtokukban lévő, a kibocsátókkal kapcsolatos bizalmas információk védelme érdekében. Megbízható keret áll tehát rendelkezésre a bizalmas információk visszaélésszerű felhasználása elleni védelemre.

(10) A 462/2013/EU rendeletnek célja a minősítési módszerek átláthatóságának és minőségének fokozása. Az említett rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 3. pontjába bevezeti a hitelminősítő intézetek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a minősített szervezet számára lehetőséget biztosítsanak arra, hogy a hitelminősítés vagy a minősítési kilátás közzététele előtt jelezzék az esetleges ténybeli hibákat. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere nem ír elő explicit követelményt, amelynek értelmében a hitelminősítő intézeteknek a hitelminősítésről annak közzétételét megelőzően tájékoztatniuk kell a minősített szervezetet. Ehelyett Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere értelmében a hitelminősítő intézet csak akkor értesít egy minősített szervezetet, ha az „megvalósítható és helyénvaló", anélkül, hogy minimális válaszadási időt írna elő.

(11) A 462/2013/EU rendelet biztosítékokat vezet be az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (5a) bekezdésébe, (6) bekezdésének aa) és ab) pontjába, valamint (7) bekezdésében annak biztosítása érdekében, hogy a minősítési módszerek bármilyen módosítása ne eredményezzen kevésbé szigorú módszereket. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere előírja, hogy a módszertan bármely módosítása által érintett minősített szervezeteket tájékoztatni kell. Nincs viszont arra vonatkozó követelmény, hogy a hitelminősítő intézeteknek a módszertan lényeges módosításait megelőzően konzultálniuk kell a piaci szereplőkkel, értesíteniük kell a felügyeleti hatóságot, illetve közzé kell tenniük a hitelminősítő intézetek honlapján a hitelminősítési módszertanban azonosított esetleges hibákat.

(12) A 462/2013/EU rendelet szigorítja a hitelminősítések bemutatására és közzétételére vonatkozó követelményeket. Az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése és I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 2a. pontja értelmében a hitelminősítő intézetnek egyértelmű és könnyen érhető iránymutatást kell fűznie a minősítési módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételéhez, amely magyarázatot ad a hitelminősítés során alkalmazott modelleket és minősítési módszereket körülvevő feltevésekre, paraméterekre, korlátokra és bizonytalanságokra. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere értelmében annak ellenére, hogy a hitelminősítő intézeteknek közzé kell tenniük, hogy megbízáson alapuló hitelminősítésről van-e szó, és hogy a minősített szervezet részt vett-e a hitelminősítésben, továbbá a hitelminősítő intézeteknek tájékoztatást kell adniuk a hitelminősítések korlátairól, nem követelmény, hogy ilyen iránymutatást nyújtsanak a nyilvánosság számára a hitelminősítés alapjául szolgáló módszertanról.

(13) A verseny erősítése és a hitelminősítő intézetek tekintetében előforduló lehetséges összeférhetetlenségek korlátozása érdekében a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete E. szakaszának II. alszakaszába bevezeti azt a követelményt, mely szerint a hitelminősítő intézet által a hitelminősítésekért és a kiegészítő szolgáltatásokért felszámított díjaknak megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és a tényleges költségeken kell alapulniuk. A rendelet a hitelminősítő intézetek számára előírja bizonyos pénzügyi információk közzétételét. Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy éves jelentés formájában tájékoztassák a nyilvánosságot a bevételi forrásokról, a felügyeleti hatóságot pedig bizonyos információkról. E kötelezettség alól a kisebb hitelminősítő intézetek mentesülnek. Ezenkívül nem követelmény, hogy a hitelminősítő intézetek előzetes minősítést hozzanak nyilvánosságra, és jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságnak díjjegyzékeikről vagy az ügyfeleiknek felszámított díjtételekről. Ezen túlmenően nem követelmény, hogy az ügyfeleknek felszámított díjak költségalapúak és megkülönböztetésmentesek legyenek.

(14) A megvizsgált tényezők fényében Ausztrália jogi és felügyeleti keretrendszere nem felel meg az 1060/2009/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének második albekezdésében az egyenértékűségre vonatkozóan megállapított valamennyi feltételnek. Ennélfogva nem lehet egyenértékűnek tekinteni az említett rendelettel létrehozott jogi és felügyeleti keretrendszerrel.

(15) A 2012/627/EU végrehajtási határozatot ezért hatályon kívül kell helyezni.

(16) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2012/627/EU végrehajtási határozat hatályát veszti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 29-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER